

ที่ นร ๐๕๐๖/ ๒๕๐๖๘๖

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

พฤษภาคม ๒๕๕๐

เรื่อง ความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
เรื่อง การบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งอย่างยั่งยืนและเป็นธรรม

เรียน เลขาธิการสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

อ้างถึง หนังสือสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ด่วนที่สุด ที่ สศ ๐๐๐๑/๑๕๕๑
ลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๐

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด่วนที่สุด ที่ ทส ๑๐๐๔/๒๒๒๙
ลงวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๐

ตามที่ได้เสนอเรื่อง ความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคม
แห่งชาติเรื่อง การบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งอย่างยั่งยืนและเป็นธรรม ไปเพื่อดำเนินการ
ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้เสนอความเห็นมาเพื่อประกอบ
การพิจารณาของคณะรัฐมนตรีด้วย ความละเอียดปรากฏตามสำเนาหนังสือที่ส่งมาด้วยนี้

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๐ ว่า

๑. รับทราบความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
๒. รับทราบความเห็น ผลการพิจารณา และผลการดำเนินการของกระทรวง
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ ทั้งนี้ สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้แจ้งให้กระทรวง
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทราบด้วยแล้ว และได้เผยแพร่ความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษา
เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติพร้อมความเห็นและผลการพิจารณาของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อมทางเว็บไซต์ของสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเพื่อให้สาธารณชนได้รับทราบ และขอขอบคุณ
สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติที่ให้ความเห็นและข้อเสนอแนะในเรื่องดังกล่าวต่อคณะรัฐมนตรี

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุรชัย ภูประเสริฐ)
เลขาธิการคณะรัฐมนตรี
- 6 พ.ย. 2550

สำนักวิเคราะห์เรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี

โทร. ๐ ๒๒๕๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๓๒๘ - ๓๒๙

โทรสาร ๐ ๒๒๕๐ ๙๐๖๔

www.cabinet.thaigov.go.th

[K05-11-50/เจตสุภา]

ร.ลศร. 6 พ.ย. 2550
ผอ.สวค. 6 พ.ย. 2550
ผอ.กลุ่ม 2/สุรชัย
จวค. 5 พ.ย. 2550
สวค. สุรชัย

เรื่อง รายงานผลการพิจารณา/ผลการดำเนินการของคณะรัฐมนตรี
 กรณีสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติให้คำปรึกษา/ข้อเสนอแนะ/ความเห็นต่อคณะรัฐมนตรี
 ตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓
 เรื่อง การบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งอย่างยั่งยืนและเป็นธรรม

ด้วยสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้ให้คำปรึกษา/ข้อเสนอแนะ/
 ความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีเรื่อง การบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งอย่างยั่งยืน
 และเป็นธรรม ซึ่งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (ทส.) ได้ประชุมร่วมกับ
 กระทรวงการคลัง กระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กระทรวงเกษตร
 และสหกรณ์ กระทรวงคมนาคม กระทรวงมหาดไทย กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวง
 สาธารณสุข กระทรวงอุตสาหกรรม และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและ
 สังคมแห่งชาติพิจารณาเสนอความเห็นและผลการดำเนินการต่อความเห็นของสภาที่ปรึกษา
 เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ดังนี้

ข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษา	ความเห็นของ ทส. และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
<p>๑. รัฐควรรีดยึดหลักการว่า ทะเลและทรัพยากรชายฝั่งเป็นทรัพยากรสาธารณะที่ประชาชนมีสิทธิเข้าถึงและได้รับประโยชน์อย่างเท่าเทียมเป็นธรรม บนหลักการความมั่นคงของระบบนิเวศ ความหลากหลายทางชีวภาพของสัตว์น้ำ</p> <p>๒. ปฏิรูปการบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งให้มีธรรมาภิบาล มุ่งประโยชน์ของคนส่วนใหญ่ ซึ่งจะนำไปสู่การแก้ไขปัญหาความยากจน การสร้างความมั่นคงทางอาหารของประเทศ โดยกำหนดให้มีมาตรการดังต่อไปนี้</p> <p>๑) จัดทำแผนบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งซึ่งตั้งอยู่บนฐานของระบบนิเวศเป็นแผนระยะ ๕ - ๑๐ ปี โดยการมีส่วนร่วมและการเชื่อมโยงการดำเนินการร่วมของภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง รวมทั้งดำเนินการจัดทำฐานข้อมูลทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งที่มีการเผยแพร่ทั่วไปและประชาชนสามารถเข้าถึงได้ง่าย</p>	<p>- เห็นด้วย เนื่องจากข้อเสนอแนะดังกล่าว สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งที่ประชุมเสนอว่าการเข้าถึงและได้รับประโยชน์จากทรัพยากรชายฝั่งทะเลนอกจากอยู่บนหลักการความมั่นคงของระบบนิเวศและความหลากหลายทางชีวภาพของสัตว์น้ำแล้ว ยังต้องคำนึงถึงความสมดุลของการใช้ประโยชน์และศักยภาพการผลิตของธรรมชาติด้วย เพื่อให้หลักการครอบคลุมมากยิ่งขึ้น</p> <p>เห็นด้วย และเห็นควรจัดทำนโยบายทางทะเลและชายฝั่งแห่งชาติ โดยจัดทำแผนปฏิบัติการที่มีระยะเวลาในการจัดทำทุก ๆ ๕ ปี เพื่อให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่ง ทส. โดย กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งกำลังอยู่ระหว่างดำเนินการจัดทำแผนการจัดการทรัพยากรธรรมชาติเฉพาะด้านต่าง ๆ ซึ่งผ่านกระบวนการมีส่วนร่วม อาทิ ป่าชายเลน ปะการัง หญ้าทะเล และพะยูน การกีดเซาะชายฝั่งทะเล โดยรวบรวมและพัฒนาฐานข้อมูลทรัพยากรชายฝั่งทะเลสำหรับเป็นข้อมูลประกอบการจัดทำแผนจัดการและเครื่องมือสำหรับบริหารจัดการ ซึ่งประชาชนและผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถเข้าถึงได้โดยง่ายและหลายช่องทางตามระเบียบการเผยแพร่ข้อมูลสู่สาธารณะ</p>

ข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาฯ	ความเห็นของ ทส. และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
<p>๒) จัดทำเขตคุ้มครองระบบนิเวศทางทะเล การฟื้นฟูทรัพยากรชายฝั่ง เช่น ป่าชายเลน ปะการังเทียม โดยการมีส่วนร่วมของประชาชน และจัดงบประมาณสนับสนุนโครงการฟื้นฟูและพัฒนาทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งที่จัดทำโดยชุมชนท้องถิ่น</p> <p>๓) จัดให้มีกลไกร่วมแบบบูรณาการเพื่อแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติทั้งในระดับชาติ ระดับจังหวัด และระดับชุมชนท้องถิ่น โดยควรจัดตั้งคณะกรรมการบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งระดับชาติ</p> <p>๔) กระจายอำนาจการบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง โดยให้จังหวัดชายฝั่งทะเลสามารถกำหนดแผนการบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งระดับจังหวัด โดยการมีส่วนร่วมของฝ่ายต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>เห็นด้วย โดยขอปรับข้อความจาก “ปะการังเทียม” เป็น “ปะการัง” เพื่อให้มีความสอดคล้องกับการกำหนดเขตคุ้มครองระบบนิเวศชายฝั่งทะเล ควรจัดแบ่งเขตคุ้มครองระบบนิเวศ เป็น ๔ เขต คือ เขตสงวน เขตอนุรักษ์ เขตฟื้นฟู และเขตพัฒนาพร้อมกำหนดมาตรการดำเนินการในแต่ละเขตให้ชัดเจน สำหรับการจัดสรรงบประมาณดังกล่าว ทส. ได้ดำเนินการจัดสรรให้ตามระเบียบของกองทุนสิ่งแวดล้อม ส่วนกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งอยู่ระหว่างนำเสนอ (ร่าง) พระราชบัญญัติส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง พ.ศ. ... โดยมีสาระของกฎหมายดังกล่าวนี้เอื้อต่อการจัดสรรงบประมาณให้กับชุมชนท้องถิ่นดำเนินโครงการฟื้นฟูและพัฒนาทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งมากยิ่งขึ้น</p> <p>เห็นด้วย ซึ่งปัจจุบัน (ร่าง) พระราชบัญญัติส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง พ.ศ. ... ยังไม่สามารถบังคับใช้ แต่ ทส. ได้อาศัยกลไกของพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ แต่งตั้งคณะกรรมการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งภายใต้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเพื่อทำหน้าที่คณะกรรมการในระดับชาติในปัจจุบัน</p> <p>เห็นด้วย โดยมีข้อสังเกตว่า ควรกำหนดขอบเขตพื้นที่จังหวัดชายฝั่งทะเลให้มีความชัดเจนและยอมรับโดยทั่วไป ซึ่งจะทำให้แผนการบริหารจัดการดังกล่าวมีพื้นที่เป้าหมายชัดเจนเพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาข้อขัดแย้งในภายหลังการกระจายอำนาจบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติให้กับจังหวัดชายฝั่งทะเลในทางปฏิบัติบางเรื่อง เช่น น้ำมัน ก๊าซธรรมชาติ การประมงซึ่งอาจทำได้ยาก</p> <p>การดำเนินงานในปัจจุบันกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดยกรมประมงได้ดำเนินการกระจายอำนาจการบริหารจัดการทรัพยากรประมงให้กับผู้ว่าราชการจังหวัดโดยอาศัยการมอบอำนาจและการบริหารจัดการแห่งพระราชบัญญัติประมงส่วน ทส. โดยกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งยังไม่สามารถกระจายอำนาจบริหารจัดการได้ เนื่องจากพระราชบัญญัติส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง พ.ศ. ... ยังไม่ประกาศใช้</p>

ข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาฯ	ความเห็นของ ทส. และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
<p>๕) ปรับปรุงระบบการจัดทำรายงานการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อมและขั้นตอนการอนุญาตให้ก่อสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำ โดยให้ความสำคัญกับระบบนิเวศ และให้ขั้นตอนการอนุญาตผ่านความเห็นชอบของประชาชนและผู้ที่มีความรู้ในเรื่องที่จะอนุญาต ตลอดจนมีมาตรการกำกับการปฏิบัติตามมาตรการลดผลกระทบสิ่งแวดล้อมอย่างจริงจัง</p> <p>๖) จำแนกเขตการใช้ประโยชน์พื้นที่ชายฝั่ง โดยกำหนดกิจกรรมที่อนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ทำและจัดให้มีแนวถอยร่นจากชายหาด เช่น เขตห้ามก่อสร้างชายฝั่งป้องกันปัญหาตะกอนดินทับถมแนวปะการัง เขตวางไข่ของเต่า</p> <p>๗) จัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียและขยะจากอุตสาหกรรมและเมืองที่ทิ้งลงทะเล โดยให้มีมาตรการควบคุมและบทลงโทษที่ชัดเจนทันเหตุการณ์ ภายใต้หลักการป้องกันไว้ก่อนและผู้ก่อมลพิษเป็นผู้รับผิดชอบ</p>	<p>เห็นด้วย เนื่องจากการก่อสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำทำให้เกิดผลกระทบต่อพื้นที่ชายฝั่งทะเลและบริเวณใกล้เคียง ทส. จึงได้กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือเอกชนที่มีผลกระทบสิ่งแวดล้อมจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม โดยสาระของรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมมีการพิจารณาผลกระทบต่อระบบนิเวศอยู่ด้วย สำหรับโครงการที่ไม่เข้าข่ายต้องจัดทำรายงานฯ ดังกล่าว กระทรวงคมนาคม โดยกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี ในฐานะหน่วยงานผู้อนุญาตก่อสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำมีอำนาจสั่งให้จัดทำและพิจารณารายงานการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อมเพื่อประกอบการอนุญาตเช่นกัน</p> <p>เห็นด้วย และเห็นควรให้ขยายความหมายของ “แนวถอยร่นจากชายหาด” เพิ่มเติมเพื่อให้ครอบคลุมพื้นที่ป้องกันภัยธรรมชาติ และโล่ป้องกันชีวภาพ (Biological Shield)</p> <p>กระทรวงมหาดไทย โดยกรมโยธาธิการและผังเมือง มีแนวทางการดำเนินงานที่สอดคล้องกับข้อเสนอแนะดังกล่าว โดยจัดทำผังเมืองรวมจังหวัดในพื้นที่ชายฝั่งทะเล เช่น จังหวัดเพชรบุรี มีระยะถอยร่นจากแนวชายฝั่งทะเลออกไปในทะเล ๓๐๐ เมตร เป็นต้น</p> <p>เห็นด้วย โดยเห็นควรเพิ่มระบบบำบัดน้ำเสียและขยะจากเกษตรกรรมด้วย เพื่อให้ครอบคลุมแหล่งกำเนิดมลพิษจากกิจกรรมในพื้นที่ชายฝั่งทั้งหมด ซึ่งกระทรวงอุตสาหกรรมได้กำหนดมาตรฐานและวิธีการควบคุมการปล่อยของเสีย มลพิษหรือสิ่งใด ๆ ที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งเกิดขึ้นจากการประกอบกิจการโรงงานตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๘(๕) และ ทส. ได้กำหนดหลักเกณฑ์หรือมาตรการที่จะควบคุมมลพิษหรือจัดการน้ำเสียจากแหล่งกำเนิดมลพิษประเภทอุตสาหกรรม รวมทั้งอุตสาหกรรมชุมชนที่ไม่เข้าข่ายเป็นโรงงานอุตสาหกรรมและมีแนวทางบริหารจัดการมลพิษ เช่น ปรับปรุงมาตรฐานควบคุมการระบายมลพิษจากแหล่งกำเนิดให้เข้มงวดขึ้น กำหนดให้โรงงานอุตสาหกรรมที่มีมลพิษสูงตั้งอยู่ในนิคมอุตสาหกรรมและเขตประกอบการอุตสาหกรรมพัฒนาการใช้ระบบอนุญาตระบายน้ำทิ้งจากแหล่งกำเนิดในรูปของปริมาณความสกปรกรวมควบคุมคู่กับมาตรฐานที่มีอยู่ ติดตามตรวจสอบและเข้มงวดในการบังคับใช้กฎหมายเพื่อควบคุมการระบายน้ำทิ้งช่วยเหลือและสนับสนุนทางวิชาการในการจัดสร้างระบบบำบัดน้ำเสียและดูแลบำรุงรักษาส่งเสริมและสนับสนุนการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีการผลิตที่สะอาด เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในกระบวนการผลิต และได้ออกประกาศกำหนดมาตรฐานเพื่อควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากการปศุสัตว์และการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ</p>

ข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษา	ความเห็นของ ทส. และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
<p>๘) จัดให้มีการศึกษาวิจัยเรื่องสารปนเปื้อนในสัตว์น้ำ โดยให้ทราบสถานภาพของปัญหาที่ชัดเจนและวงจรของมลพิษ สาเหตุของปัญหา และมาตรการแก้ไขปัญหา</p> <p>๙) จัดให้มีแผนแม่บทการท่องเที่ยวทางทะเลและการใช้ประโยชน์ที่ดินเป็นรายพื้นที่ โดยเฉพาะพื้นที่การท่องเที่ยวสำคัญ โดยมีมาตรการจูงใจและควบคุมให้มีการปรับเปลี่ยนการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน</p> <p>๓. ปรับเปลี่ยนเป้าหมายการใช้ประโยชน์ทรัพยากรสัตว์น้ำจากที่มุ่งจับให้ได้มากที่สุด เป็นการจับสัตว์น้ำที่มุ่งเน้นคุณภาพ จับสัตว์น้ำที่โตเต็มวัยด้วยเครื่องมือการประมงที่ไม่ส่งผลกระทบต่อทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ควบคุมกับการอนุรักษ์พันธุ์สัตว์น้ำที่อยู่ของสัตว์น้ำ โดยกำหนดให้มีมาตรการดังต่อไปนี้</p> <p>๑) บังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรทางทะเลและการประมงอย่างเคร่งครัด</p> <p>๒) ยกเลิกการทำประมงด้วยเครื่องมืออวนรุนประกอบเรือยนต์ในทะเลไทย</p> <p>๓) ลดแรงการทำประมงด้วยเครื่องมือประมงอวนลาก ขยายตาอวนกันตุ้ง และลดจำนวนเรือประมงอวนลากให้อยู่ในปริมาณ ๗,๐๐๐ ลำ เหมาะสมกับกำลังการผลิตของทะเลไทย</p> <p>๔) การยกเลิกการทำประมงอวนรุนและการลดแรงทำการประมงอวนลาก รัฐควรมีมาตรการช่วยเหลือด้านสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำในการปรับเปลี่ยนเครื่องมือการประมง การปรับเปลี่ยนอาชีพ และการติดตามให้มีการปรับเปลี่ยนจริง ภายหลังได้รับความช่วยเหลือ</p>	<p>เห็นด้วย โดยมีข้อเสนอเพิ่มเติมให้มีการศึกษาวิจัย เรื่องสารปนเปื้อนในแหล่งน้ำและสัตว์น้ำเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการวิจัยให้ครอบคลุมนิเวศวิทยาของน้ำทั้งหมด ตลอดจนสนับสนุนวิจัยอย่างต่อเนื่องให้กับการวิจัยในลักษณะความร่วมมือระหว่างนักวิจัยจากหน่วยงานที่รับผิดชอบ นักวิชาการจากมหาวิทยาลัย และองค์กรพัฒนาเอกชนเพื่อให้ได้รับข้อมูลและความรู้ที่ทันสมัย อยู่ตลอดเวลา</p> <p>เห็นด้วย โดยมีข้อเสนอเพิ่มเติมว่า การจัดทำแผนแม่บทการท่องเที่ยวทางทะเลต้องคำนึงถึงศักยภาพในการรองรับกิจกรรมต่าง ๆ ของพื้นที่ท่องเที่ยวด้วย ซึ่งกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ได้จัดทำแผนแม่บทการท่องเที่ยวในระดับประเทศและมีแนวคิดที่จะจัดทำแผนแม่บทเฉพาะด้าน ปัจจุบันการใช้ประโยชน์ที่ดินเป็นรายพื้นที่เพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยว โดยเฉพาะกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช ได้ดำเนินการจัดทำแผนแม่บทอุทยานแห่งชาติรวมถึงอุทยานแห่งชาติทางทะเล ซึ่งแผนแม่บทเหล่านั้น มีประเด็นการกำหนดพื้นที่และกิจกรรมสำหรับการท่องเที่ยวในพื้นที่อุทยานแห่งชาติ เพื่อเป็นกรอบในการบริหารจัดการพื้นที่อุทยานแห่งชาติแต่ละแห่งอยู่แล้ว</p> <p>เห็นด้วย ซึ่งกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีเป้าหมายตามข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษา อยู่แล้ว และเพื่อให้การสื่อความหมายของผู้ที่เกี่ยวข้องเข้าใจตรงกัน จึงขอปรับข้อความ “ลดแรงการทำประมง....” เป็น “ลดการลงแรงทำประมง..” และขอเปลี่ยนแปลงเป้าหมายการลดจำนวนเรือประมงอวนลากจาก ๗,๐๐๐ ลำ “เพื่อให้สมดุลกับศักยภาพการผลิตสัตว์น้ำ”</p>

ข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษา	ความเห็นของ ทส. และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
<p>๕) ปรับปรุงเขตห้ามการทำการประมงด้วยเครื่องมือประมงอวนลากและเครื่องมือประมงที่ใช้ประกอบแสงไฟให้เหมาะสมกับสภาพของแต่ละพื้นที่เพื่อสงวนพื้นที่ชายฝั่งไว้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์และอนุบาลสัตว์น้ำวัยอ่อน</p> <p>๕. สนับสนุนและเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชน ประชาชน และภาคีการพัฒนาในการบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง</p> <p>๕. ปรับปรุงพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๕๙๐ พระราชบัญญัติว่าด้วยสิทธิการประมงในเขตการประมงไทย พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ ๑๐๕ วันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๑๕ และตราร่างพระราชบัญญัติการบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง พ.ศ. ให้เหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน โดยคำนึงถึงปัญหาความซ้ำซ้อนของกฎหมาย</p> <p>๖. ยกเลิกโครงการพัฒนาฐานการผลิตอาหารทะเลตามนโยบายแปลงสินทรัพย์เป็นทุน</p> <p>๗. จำแนกพื้นที่อนุญาตให้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำให้สอดคล้องกับระบบนิเวศทะเลที่สามารถรองรับได้</p> <p>๘. รัฐบาลควรให้สัตยาบันกฎหมายระหว่างประเทศเพื่อให้ประเทศไทยสามารถใช้สิทธิและมีหน้าที่ตามกรอบกฎหมายระหว่างประเทศในการใช้ประโยชน์ทะเลนอกน่านน้ำไทย</p> <p>๙. นำระบบภาษีสิ่งแวดล้อมและภาษีก้าวหน้ามาบังคับใช้กับผู้ก่อให้เกิดผลกระทบต่อทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง</p> <p>๑๐. จัดให้มีการสื่อสารสาธารณะและหลักสูตรการศึกษาเพื่อสร้างความตระหนักในคุณค่าของทะเลและชายฝั่ง</p>	<p>เห็นด้วย ซึ่ง ทส. มีแนวทางดำเนินการที่สอดคล้องกับข้อเสนอแนะดังกล่าว อาทิ การจัดตั้งชุมชนชายฝั่ง คณะกรรมการท้องถิ่น ตลอดจนจัดตั้งเครือข่ายชุมชนเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้เทคนิควิธีการและภูมิปัญญาในการจัดการพื้นที่ชายฝั่ง เผยแพร่ให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง และทำการประมงอย่างรับผิดชอบ</p> <p>เห็นด้วย ซึ่งกรมประมงและกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งได้ดำเนินการปรับปรุงโดยยกร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว แล้วเสร็จ</p> <p>เห็นด้วย</p> <p>เห็นด้วย และควรเพิ่มเติมประเด็นให้ชุมชนชายฝั่งมีส่วนร่วมในการกำหนดพื้นที่อนุญาตให้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ</p> <p>เห็นด้วย โดยขอปรับข้อเสนอแนะดังกล่าว เป็น “รัฐบาลควรส่งเสริมการเข้าเป็นภาคีความตกลงระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล คศ. ๑๙๘๒ เพื่อให้ประเทศไทยสามารถได้สิทธิ มีหน้าที่และเขตอำนาจตามกฎหมายระหว่างประเทศในการใช้ประโยชน์จากทะเล” โดยมีข้อสังเกตว่าควรมีการศึกษาถึงผลได้และผลเสียที่ประเทศไทยจะได้รับอย่างรอบคอบ ปราศจากอคติ และต้องพิจารณาในทุกมิติของทะเลไทย</p> <p>เห็นด้วย ในการนำข้อเสนอแนะข้อนี้ไปปฏิบัติต้องจัดทำรายละเอียดของภาษีสิ่งแวดล้อม และควรสื่อสารเพื่อทำความเข้าใจกับประชาชนและชุมชนชายฝั่งเกี่ยวกับภาษีสิ่งแวดล้อมก่อน</p> <p>เห็นด้วย โดย ทส. ได้จัดการองค์ความรู้ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งเพื่อประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ และถ่ายทอดความรู้ให้แก่ชุมชนชายฝั่งและประชาชนทุกภาคส่วนอยู่แล้ว และกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดเนื้อหาที่เกี่ยวข้องไว้ในหลักสูตรวิทยาศาสตร์แล้ว</p>

/คณะรัฐมนตรี ...

